

BRASILIEN - Båtkliniken

Vandring med mål

Jag och min familj brukar vandra när vi är lediga. Vi tycker det är ett fantastiskt sätt att möta naturen och skaparens Herre. Vi minns ofta stigar och vägar vi gått och förknippar dessa med upplevelser vi fått genom livet. Jag minns med värme stigen och vägen som tog mig ner till stranden på västkusten som liten, men även stigarna man tagit sig fram på i Afrika för att nå ett folk eller en plats. Gropiga vägar man färdats på för att komma fram till en skola. Jag minns de långa vandringarna för att ta sig till en by som inte har någon väg, där själva vandringen blir en del av uppdraget för att nå målet. Det finns den långa och den korta vandringen, men vandringen leder ofta fram till ett slutmål.

En av mina vandringar tog mig till det fattiga fiskerfolket som lever utanför Brasiliens östkust. Vi hade rest långt med bil. För att komma fram återstod någon timma med den lilla båten och sedan någon timmas vandring för att nå den by som skulle få

hjälp. Det var mitt på dagen och solen stod som högst på himlen och luftfuktigheten var påtaglig. Vi hade besökt många familjer under veckan som gått. Vi hade träffat äldre som var mycket sjuka men även magra och passiva barn som behövde hjälp. Vi tog oss tid och lyssnade på folkets berättelser och vi bad tillsammans med dem innan vi lämnade husen.

Vi besökte en mamma som skulle fylla 20 år. Hon hade redan fyra barn. Det äldsta barnet var sju år. Familjen bodde i en trasig hydda. Mamman var lite blyg men en av våra medarbetare har träffat henne tidigare och när de möttes var det med glädje som de kramade om varandra. Det visade sig att mamman hade fått hjälp av sjukvårdsteamet på båtkliniken förra året. Ett av hennes barn var mycket sjukt och man trodde inte att flickan skulle överleva. Tack vare båtkliniken kunde de söka hjälp och läkarteamet gjorde vad som behövdes och den lilla flickans liv gick att rädda. Den flytande båtkliniken kom i rätt tid.

Båten når Igrapiuna

På grund av den stora efterfrågan av hjälp när de varit där i september 2017 var det av stor vikt att de återvände. Först tog man båten till själva regionen som består av flera öar. Därefter kom sjukvårdsteamet för att arbeta under veckosluten. Det första stoppet gjordes på ön Igrapiuna.

På lördagskvällen hölls en gudstjänst på ön och det var massor med folk som kom och lyssnade. De sjöng och tackade för att sjukvårdsteamet hade återvänt till dem. De hjälplösa fiskarna och deras familjer lever mycket isolerade och båtkliniken betydelse kan inte nog betonas. I samband med att båt-kliniken öppnade sin mottagning kom personer från åtminstone tio olika byar på ön. De tog med sig sina barn för att få hjälp och en del av dem hade färdats långt. Några hade gått till fots och andra kom i enkla träbåtar.

Sjukvårdsteamet vandrar långt för att nå de sjuka, de som inte själva kan ta sig till båt-kliniken. De är på vandring för att uppsöka och hjälpa de och deras längtan är att få vara med och göra skillnad. I bibeln kan vi läsa från Jeremia där han skriver: "Jag ska leda dem där de går bedjande fram". Det är precis det vi upplever. Gud leder och använder dessa människor till tröst och läkedom för ett fattigt folk.

Sjukvårdsteamet förmedlar hopp

Innan jag lämnade öarna var det dags för ett sista besök hos en gammal kvinna som alla talade gott om. Från det så kallade fönstret bolmade det ut rök. Ut kom en mager kvinna med en sjal runt huvudet. -Välkommen, sa hon och bjöd oss in i det lilla skjulet. Jag gick in och där inne brann det en liten eld som hon lagade maten över. Det mesta av röken stannade kvar i köket. Efter en stund förde hon oss bakom ett skynke. Där låg hennes handikappade dotter. Hon hade trasiga kläder på sig och hennes mamma försökte att ta hand om henne så gott hon kunde. Flickan var 18 år och betydligt tyngre än sin mamma, vilket gjorde att det ännu svårare för mamman att sköta om sin dotter. Hon berättade att några i byn brukar hjälpa till att tvätta henne men att det

är tungt och krävande. Hur orkar dom? Vad händer den dagen som inte kvinnan orkar längre, vad blir det av flickan?

Vi gick ner mot havet för att ta oss tillbaka till båten och insåg att livet ute på öarna är komplicerat på många sätt. Folket är avskurna från fastlandet och de lever i stor fattigdom. De är vänliga men avvaktande.

Båt-kliniken behövs!

Båt-kliniken kommer att fortsätta gå bland öarna och holmarna under året och många människor väntar på att läkarna ska komma. Men sjukvårdsteamet kommer inte bara med sjukvård utan de förmedlar också hopp. Hoppet och vetskapen om att de som lever på öarna inte är glömda betyder mycket. Teamet kommer med uppmuntran till folket. Jag önskar att vår fortsatta livsvandring ska få bidra till fördjupade relationer som upprättar människor till ande själ och kropp. Vi kan alla lära oss av varandra och hjälpas åt, så att världen blir en bättre plats.

Båt-kliniken når ungefär 3500 människor varje år med sjukvård och tandvård. Sjukvårdsteamet arbetar ideellt och BarnSamariten bidrar till mediciner, sjukvårdsutrustning och drivmedel samt under håll av båt-kliniken. Tack till dig/er som hjälper oss att nå ut till människor som har det svårt. Många människor väntar på hjälp och därför fortsätter vi vår vandring och ber att Gud ska leda oss vidare.

Med varma hälsningar

Britt-Marie Ström
Verksamhetsledare

BarnSamariten

Kortebovägen 48, 564 33 Bankeryd

Tfn 036-37 79 00, E-post info@barnsamariten.se, www.barnsamariten.se

Bankgiro 901-1305 Plusgiro 90 11 30-5 Swish 9011305